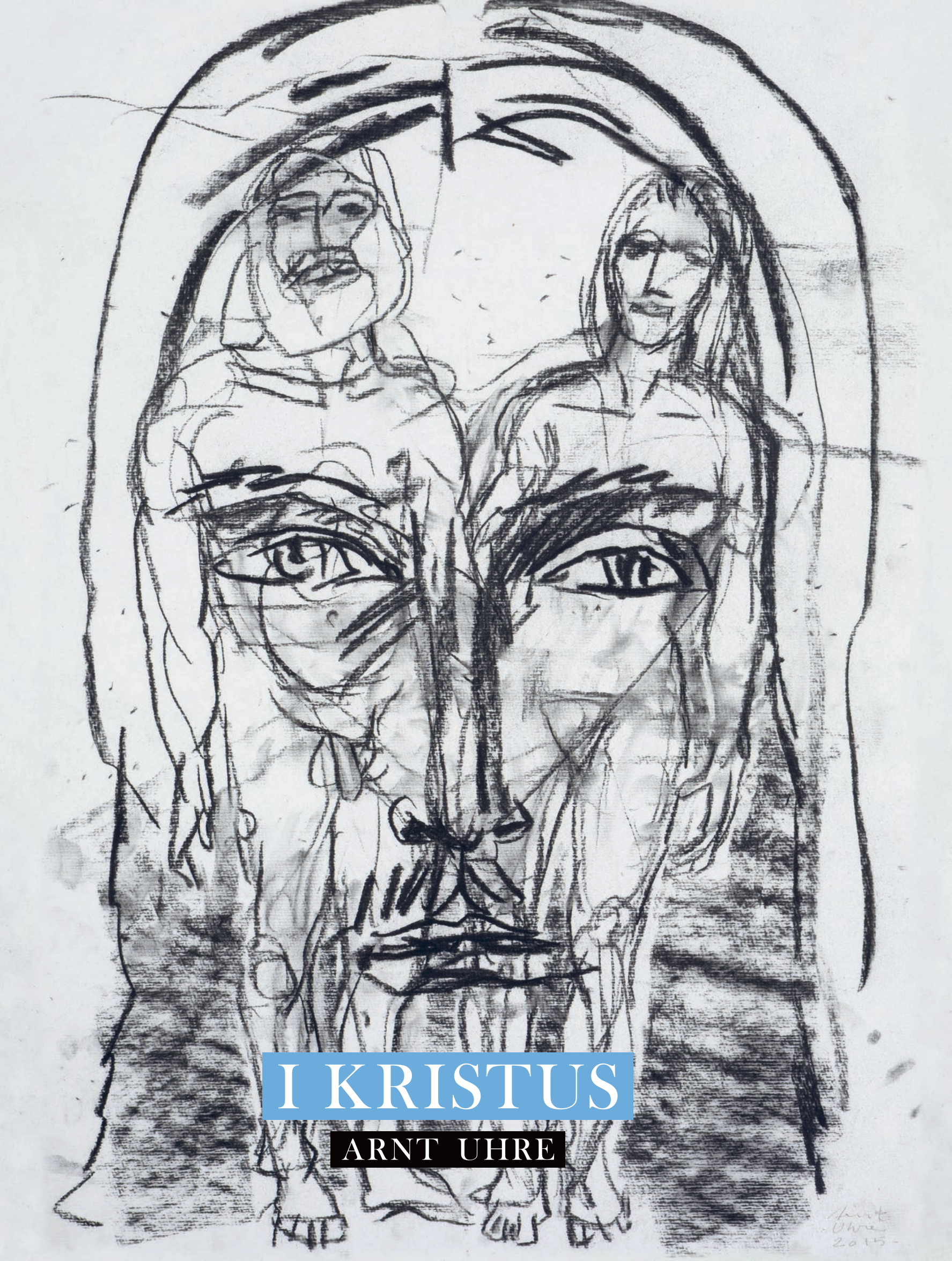

I KRISTUS

ARNT UHRE

Arnt
Uhre
2015

I KRISTUS

LOHSE

Da han havde skaffet renselse for vore synder,
tog han sæde ved den Højestes højre hånd i det høje,
og han er blevet så meget mægtigere end englene,
som det navn, han har arvet, overgår deres.

Hebræerbrevet kapitel 1, vers 3b-4

Indgangsbøn Ef 1,3-7

Himmelske Far, tak for livet,
som du gav os i tidernes morgen.
Da du havde skabt himlen og jorden, solen, månen
og stjernerne, planterne og dyrene,
skabte du menneskene i dit billede.
Med dit Ord
skabte du os som mand og kvinde
og velsignede os.
Du skabte os af ler,
som en pottemager formede du os,
og da du så på os, fyldtes dine øjne af kærlighed,
for det var dine egne børn, du så.
Du blæste din Ånd ind i os, og vi levede dit liv.
Der var ikke noget, der skilte os fra dig.
Men vi bekender for dig,
at vi lod os rive med,
da muligheden bød sig for at trodse dig.
Vi lod synden komme imellem os
og skille os fra dig.
Vi havde ingen anelse om,
hvor farligt det var at vende dig ryggen,
at det ville betyde, at livet i dig var forbi.
Da du gav os livet anden gang,
var det stenørkenen, du gav os til bolig,
der hvor en kvinde og en mand
kan være så dødeligt trætte,
når de lægger sig efter dagens møje.
Men du tog ikke alt fra os,
da du lukkede Paradiset for os.

Vi havde stadig hinanden,
vi gik med hinanden i hånden
og dit blik i ryggen.
Du forlod os aldrig,
selvom vi troede det.
Altid havde vi længsel efter dig.
Vi vidste ikke, at også du længtes efter os
som en far længes efter den søn, der forlod ham,
som en mor længes efter det barn, hun bar engang.
Da lod du en dag dit Ord gå ind i verden
og blive til et menneske,
du lod ham fødes af Maria og kaldte ham søn.
I ham genkendte vi dig,
i ham fandt vi hjem.
Jesus Kristus,
søn af den levende Gud,
du kom og gav os evigheden tilbage,
livet i Gud.
Du sagde, at fra nu af er dit liv vores liv
på trods af synden,
fordi du elsker os.
Ved din Ånd, som bor i os
er vi i dig og i din Far
genindsatte i evighedslivet, midt i verden –
med håbet om, at du engang vil gøre alting nyt.
Det takker vi for
i Jesu navn. Amen.

Anne Birgitte Reiter

Bortvisningen Luk 17,21

Jeg længes. Jeg længes tilbage til det gode liv,
der hvor jeg bare er til og er ét med
græsset under mine bare fødder og fuglen, der synger
vores fælles sang.

Jeg leger med de andre omkring mig. Vi griner med
en lethed og en glæde så dyb og evig, at det er selve
paradis. Og det bedste af det hele er, at Han er her.
Han går omkring, og i hans nærvær ved jeg, hvem
jeg selv er. Der er ingen sorger, de er end ikke gemt
som et minde, for de har aldrig været der. Smerte og
brudthed har jeg aldrig erfaret – kun livet i alle sine
farver, hvor lyset giver kraft og mørket giver hvile. Jeg
elsker at være der, men jeg blev bortvist.

Jeg vil tilbage. Længslen trænger sig på, så jeg bliver
desperat og må selv gøre noget. Men der står en
vogter ved porten. Han er stor og kraftfuld og med en
styrke, som skræmmer mig, men også god og mild.

Jeg siger: »Luk mig ind igen. Er der ikke noget,
jeg kan gøre? Jeg vil bare tilbage, hvor jeg ved, at jeg
hører til. Jeg vil gøre hvad som helst. Bare sig, hvad
jeg skal gøre.«

Han siger: »Min ven. Vent på Herren. Han har
planer, der er langt over dine. Stol på Ham.«

Jeg indvender: »Jeg har stølet på Gud hele mit liv.
Jeg har bare ventet og ventet og vil egentlig bare
tilbage. Giv mig en manual. Giv mig en GPS eller en
håndbog. Et eller andet, så jeg ved, hvad jeg skal. Jeg
ved, jeg kan. Jeg skal bare vide, hvad jeg skal.«

Han siger: »Herren er kommet. Han bor ikke her.
Han er Gud og er selv i det mørkeste mørke, på havets
bund og bag alle stjerner. Guds rige er kommet til
dig. Stol på Gud. Vent på Ham.«

Jeg ved det jo godt. Jeg har lært det gennem fortællin-
gerne om Jesus. Gud er kommet nær til os. Han kom
selv ind i vores mørkeste mørke for at føre os tilbage
til sit rige. Han smed os ud af den skønneste have,
men havde hele tiden planer for at føre os tilbage.
Hele tiden var hans mission: Jeg vil have mine elskede
børn tilbage til mig.

Jeg mærker Guds rige. Jeg mærker det i små dryp,
som når to eller tre sidder sammen og råber til Gud i
nødens stund. Eller når rummet er fyldt med festmen-
nesker, der synger, danser og priser Gud. Jeg mærker
Guds rige, når jeg lytter til mine børns ligefremme
spørgsmål og enkle forestillinger om livet med Gud.
I nadveren, hvor Gud samler sin kirke i en stor rund-
kreds af troende, og i Bibelen, hvor fortællingerne om
Jesus taler ind i mit liv. Det er Guds Ånd. Han er lige
her. Guds rige er kommet nær. Han er kommet ind i
vores mørke med sit lys og sit herredømme. Guds rige
er begyndt, og jeg er med. Det er ikke nogen manual,
jeg følger, det er Jesus selv, der er hos mig.

Nina Leinum Nørgaard

